

Η «δικιά μου Μελβούρνη» με τη ματιά του Κώστα Καραμάρκου*

Μέρος Β'

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΗ ΤΟΥ 3ZZZ

Το δρόμο μου στη ζωή και στη δημοσιογραφία τον βρήκα μέσα από την ενασχόλησή μου με τα κοινά, ομογενειακά και ευρύτερα, από την περίοδο των φοιτητικών μου χρόνων. Έκανα ραδιόφωνο σε εθελοντική βάση τη δεκαετία του 1980 και 1990, έγραφα για περιοδικά και εφημερίδες στην Αυστραλία και στην Ελλάδα (Αντί, Εποχή), συμμετείχα στα δρώμενα του πολιτειακού εργατικού Κόμματος Αυστραλίας στη Βικτώρια, ως μέλος των Επιτροπών Εξωτερικών, Άμυνας και Εμπορίου αρχικά και Εθνικών-Μεταναστευτικών υποθέσεων αργότερα.

Για σειρά ετών τη δεκαετία του 1990 εργάστηκα ως διοικητικό στέλεχος, υποδιευθυντής, στον κοινοτικό πολυγλωσσικό σταθμό της Μελβούρνης 3ZZZ-92.3FM. Η ραδιοφωνία στην Αυστραλία έχει 3 σκέλη. Είναι εμπορική, είναι κρατική, είναι και κοινοτική. Το 3ZZZ που ιδρύθηκε το 1989 είναι κοινοτικός σταθμός, είναι δηλαδή συνεταιρισμός, ανήκει στα μέλη του που εκλέγουν Δ.Σ. κάθε δυο χρόνια για να διοικούν ένα σταθμό με λίγα σχετικά επαγγελματικά στελέχη, όπου σε εβδομαδιαία βάση συνυπάρχουν εκατοντάδες παραγωγοί και εκφωνητές, σε εθελοντική βάση, που προετοιμάζουν και βγάζουν στα ερτζιανά προγράμματα σε περισσότερες από 60 γλώσσες.

Ο έλεγχος και το περιεχόμενο των προγραμμάτων ανήκει στις εθνοτικές ομάδες, μέλη των οποίων εκπαιδεύονται στα τεχνικά και ραδιοφωνικά-νομικά προαπαιτούμενα του σταθμού και της χώρας. Εκτιμάται ότι το συνολικό ακροατήριο του σταθμού ξεπερνάει τα 400.000 με 500.000 άτομα. Τα έσοδα του 3ZZZ προέρχονται από συνδρομές (10 με 15 δολάρια ετησίως), ραδιοεράνους, διαφημίσεις και κρατική επιχορήγηση που δίνεται στο όνομα της διατήρησης και εκφώνησης ραδιοφωνικών προγραμμάτων σε μεταναστευτικές γλώσσες. Ο ρόλος της ελληνικής ομογένειας της Μελβούρνης στην ίδρυση και στη διοίκηση του σταθμού είναι καθοριστικός όλες αυτές τις δεκαετίες. Το 3ZZZ εί-

ναι ένας σταθμός που αποδεικνύει κάθε μέρα ότι άτομα με διαφορετικές ιδεολογικές, γλωσσικές, πολιτισμικές, εθνοτικές και άλλες διαφορές, που συνδέονται με την κοινή μεταναστευτική εμπειρία, έχουν την προσδοκία να κτίσουν μια καλύτερη νέα ζωή και ζουν σε μια νέα χώρα-πατρίδα, την Αυστραλία στην περίπτωση μας, μπορούν να συνυπάρξουν αρμονικά και δημιουργικά χωρίς κανένα πρόβλημα, κατά την άποψή μου.

Αυτό που έζησα και εξακολουθώ να ζω κάθε μέρα στην Αυστραλία, με κάνει να πιστεύω πως μια συντεταγμένη ελληνική πολιτεία, με μακροπρόθεσμους στόχους και πολιτικές, όχι απλά δεν έχει να φοβηθεί τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, αλλά μπορεί να τους εντάξει και αυτούς/ες και τα παιδιά τους, σε μια καλύτερη Ελλάδα του κοντινού μέλλοντος, ας ελπίσουμε.

Στο 3ZZZ συνυπήρχαν Σέρβοι, Κροάτες και Βόσνιοι όταν αιματοκυλιούνταν τα Βαλκάνια και διαλύονταν η Γιουγκοσλαβία, όμως εμείς στο σταθμό δεν αντιμετωπίσαμε ποτέ κανένα πρόβλημα. Συνυπήρχαν Ισραηλινοί και Παλαιστίνιοι στην περίοδο των διαφόρων Ιντιφάντα, συνυπήρχαν Σινχαλέζοι και Ταμίλ στην περίοδο του εμφυλίου πολέμου στη Σρι Λάνκα, κι όμως η καθημερινότητα του σταθμού, η καθημερινή ζωή της Μελβούρνης ποτέ δεν διακόπηκε επειδή στην πρώτη, στην άλλη πατρίδα αυτών των εθνοτήτων γινόταν πόλεμος.

Άνθρωποι που από επιλογή ή από ανάγκη γίνονται μετανάστες ή πρόσφυγες, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, δεν παίζουν κορώνα γράμματα τη διάσωσή τους και τον αγώνα μιας ολόκληρης ζωής σε μια νέα χώρα, σε μια νέα πατρίδα, δεν διακινδυνεύουν την προσπάθειά τους να βρουν δουλειά, να αγοράσουν ένα σπίτι, ή να μεγαλώσουν τα παιδιά τους, μόνο και μόνο γιατί γεννήθηκαν σε μια άλλη χώρα.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ ΚΙ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΗΣ

Η ελληνική ομογένεια της Αυστραλίας, που σύμφωνα με την απογραφή του 2011 ανέρχεται σε 380.000 άτομα, στη συντριπτική της πλειοψηφία πλέον είναι Αυστραλογεννημένη. Η ηλικιακά, δημογραφικά, κοινωνικά και οικονομικά ρωμάλια πρώτη γενιά της μαζικής μετανάστευσης (τέλη 1950 με αρχές 1970) συρρικνώνεται με γρήγο-

ρους ρυθμούς, είναι πλέον η απόμαχη, η ηλικιωμένη γενιά.

Οι ελληνικής καταγωγής κάτοικοι της Αυστραλίας είναι μια ετερόμορφη και ετερόκλητη ομάδα που την έπλασε η ιστορία της, η αποδημία και τα κοινωνικά χαρακτηριστικά της πρώτης γενιάς, και κυρίως την έπλασε το μεταναστευτικό βίωμα και η αγγλοαυστραλία, η κυρίαρχη γλώσσα, η κυρίαρχη κουλτούρα.

Εγώ, μέσα από την προσωπική μου διαδρομή, ελληνική επαρχία (Εράτυρα)-Μελβούρνη-Αθήνα και Θεσσαλονίκη-Μελβούρνη αισθάνομαι άνετα σε όλες τις πόλεις που έζησα και ζω, αλλά και εντός-εκτός ταυτόχρονα.

Στην Ελλάδα έζησα την περίοδο 1998-2013, έζησα στον ιδεατό μου κόσμο που είχε αναφορές στην ανθρωπογεωγραφία των μεγάλων αστικών κέντρων. Έζησα κυρίως στην Αθήνα, αλλά και στη Θεσσαλονίκη για 2 χρόνια. Εργάστηκα ως δημοσιογράφος (Μακεδονία, Θεσσαλονίκη, Αγγελιοφόρος, 103 FM), εργάστηκα ως Ειδικός Σύμβουλος στη Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού του Υπουργείου των Εξωτερικών, αλλά και ως δημοσιογράφος στο Πολιτικό Γραφείο του πρώην πρωθυπουργού Γιώργου Παπανδρέου.

Δεν θα ξανάφευγα, αν δεν έκανα την εκτίμηση, εύχομαι να κάνω λάθος, πως τα νεοελληνικά αδιέξοδα θα συνεχιστούν για αρκετό καιρό ακόμη και πως, οι καλύτερες προοπτικές για τον μικρό μου γιο, βρίσκονται στην Αυστραλία και όχι στην Ελλάδα.

Ο νέος κύκλος της ζωής μου στη Μελβούρνη ξεκίνησε δημοσιογραφικά με την αρχισυνταξία στην αγγλική έκδοση της ομογενειακής εφημερίδας ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ και συνεχίζεται με την ομογενειακή εφημερίδα Ο ΚΟΣΜΟΣ του Σύδνεϊ. Συνεισφέρω στα ελληνικά προγράμματα του ραδιοφωνικού σταθμού 3ZZZ και γράφω τακτικά για το matrix24.gr στην Αθήνα. Εργάστηκα επίσης για ένα σύντομο διάστημα ως συντάκτης ηλεκτρονικού δελτίου επιχειρηματικής πληροφόρησης πολυεθνικής εταιρείας της Αυστραλίας (Roy Morgan). Τώρα εργάζομαι πρωτίστως ως διερμηνέας στο σύστημα υγείας της πολιτείας της Βικτώριας και ως freelancer δημοσιογράφος και πολιτικός αναλυτής.

*Η στήλη του Κώστα Καραμάρκου "ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ" θα είναι και πάλι κοντά σας σε μερικές εβδομάδες. Σε αυτή και την επόμενη έκδοση δημοσιεύουμε το δεύτερο μέρος ενός βιωματικού κειμένου του Κώστα Καραμάρκου με τίτλο «Η δικιά μου Μελβούρνη» που πρωτοδημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα HUMAN STORIES στις 13/6/2016